

1 L?gumi sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma

nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma (OV L 145, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK (OV L 102, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīvā”), 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punktu un 13. panta B daļas b) punktu.

2 Šie līgumi ir iesniegti divās tiesvedībās starp *État belge* [Beļģijas valsti] un attiecīgi *Medicom SPRL* (turpmāk tekstā – “*Medicom*”) (lieta C-210/11) un *Maison Patrice Alard SPRL* (turpmāk tekstā – “*MPA*”) (lieta C-211/11), kuras abas ir atbilstoši Beļģijas tiesību dibinātas sabiedrības, par saistību ar nekustamiem īpašumiem, kas tiek daļēji lietoti šo sabiedrību vadītāju privātajām vajadzībām, priekšnodokļa samaksātā pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) atskaitēšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Sestās direktīvas 6. panta 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Turpmāk minēto uzskata par pakalpojumu sniegšanu par samaksu:

a) gadījumā, kad nodokļa maksātājs savām vai tās personāla privātajām vajadzībām lieto preces, kas veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savai uzņēmējdarbībai, ja [PVN] šim precēm ir pilnīga vai daļēji atskaites;

b) pakalpojumu sniegšanu, ko bez maksas veic nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas uzņēmējdarbības vajadzībām.”

4 Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkts ir noteikts:

“Summa, kurai uzliek nodokli, ir:

a) preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai, izņemot b), c) un d) apakšpunktā minētos, visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja, klienta vai trešās personas par šādām piegādēm, ieskaitot subsīdijas, kas tieši saistītas ar šādu piegāžu cenām;

b) piegādēm, kas minētas 5. panta 6. un 7. punktā, šo vai līdzīgu preču pirkuma cena vai, ja pirkuma cenas nav, pašizmaksa, nosakot to piegādes brīdī;

c) piegādēm, kas minētas 6. panta 2. punktā, pilnas pakalpojumu sniegšanas izmaksas nodokļa maksātājam;

[..].”

5 Atbilstoši Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punktam dalībvalstis atbrīvo no nodokļa par “nekustamā īpašuma iznomāšanu un izīrēšanu”.

6 Sestās direktīvas 17. panta 2. punkts, redakcijā, kas izriet no tās 28.f panta, ir paredzēts:

“Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitēt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) pievienot? s v?rt?bas nodokli, kas maks?jams vai samaks?ts valsts teritorij? par prec?m vai pakalpojumiem, kurus vi?am jau pieg?d?jis vai sniedzis vai v?l pieg?d?s vai sniegs cits nodok?a maks?t?js;

[..].”

Be??ijas ties?bas

7 *Code de la taxe sur la valeur ajoutée* [Pievienot?s v?rt?bas nodok?a kodeksa] redakcij?, kas ir piem?rojama pamatliet?m (turpm?k tekst? – “PVN kodekss”), 19. panta 1. punkt? ir paredz?ts:

“Par pakalpojumu sniegšanu par samaksu tiek uzskat?ts gad?jums, kad nodok?a maks?t?js sav?m vai sava person?la priv?taj?m vajadz?b?m vai plaš?k? noz?m? citiem m?r?iem nek? savai uz??m?jdarb?bai lieto tai paredz?to ?pašumu, ja par šo ?pašumu ir piln?gi vai da??ji atskait?ms nodoklis.”

8 Saska?? ar š? paša kodeksa 44. panta 3. punkta 2. apakšpunktu no PVN ir atbr?vota “nekustam? ?pašuma iznom?šana, izr?šana vai ?res ties?bu nodošana nat?r? – t?pat k? š?da ?pašuma izmantošana saska?? ar 19. panta 1. punkta nosac?jumiem [..]”.

9 Kara?a 1969. gada 10. decembra l?mum? Nr. 3 par atskait?jumiem, kas veicami, piem?rojot pievienot?s v?rt?bas nodokli (1969. gada 12. decembra *Moniteur belge*, 9. lpp.), ir noteikts:

“1. Ja [PVN] kodeksa 45. panta 1.a, 2. un 3. punkt? nav noteikts cit?di, saska?? ar š? l?muma 2. un 4. pant? paredz?tajiem nosac?jumiem nodok?a maks?t?js veic nodok?u atskait?jumu par prec?m un pakalpojumiem, kurus tas ir paredz?jis [PVN] kodeksa 45. panta 1. punkta 1.°–5.° apakšpunkt? min?tajiem dar?jumiem.

Ja nodok?a maks?t?js sav? saimnieciskaj? darb?b? veic citus dar?jumus, par kuriem nodoklis nav atskait?ms, tas atskait?jumus nosaka atbilstoši [PVN] kodeksa 46. un 48. pantam un š? l?muma 12.–21. pantam.

2. Nek?d? gad?jum? nav atskait?mi nodok?i par prec?m un pakalpojumiem, kurus nodok?a maks?t?js ir paredz?jis priv?tai lietošanai vai citiem m?r?iem nek? savas saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m.

Ja prec? vai pakalpojumu ir pl?nots da??ji paredz?t š?diem m?r?iem, atskait?šana nav pie?aujama, cikt?l t? attiecas uz šo paredz?to izlietojumu. To, cikt?l šis ir t?ds izlietojums, nosaka nodok?a maks?t?js un kontrol? nodok?u administr?cija.”

Pamatlietas un prejudici?lie jaut?jumi

Lieta C-210/11

10 Attiec?b? uz lietu C-210/11 no iesniedz?jtiesas nol?muma izriet, ka *Medicom* ir sabiedr?ba, kurai ir juridiskas personas statuss un kura maks? PVN par izp?ti, organiz?šanu un konsult?šanu maš?nrakst?šanas jaut?jumos, medic?nisku zi?ojumu tulkošanu un izdošanu farm?cijas uz??mumiem, k? ar? zirgu novietnes apsaimniekošanu. Š?s sabiedr?bas uzdevum? ir tikusi uzb?v?ta ?ka, kur? t? veic savu saimniecisko darb?bu un kur? turkl?t dz?vo t?s vad?t?ji ar ?imeni, nemaks?jot ?res maksu. Sav?s PVN deklar?cij?s *Medicom* saist?b? ar š?s ?kas b?v?šanas izmaks?m ir atskait?jusi PVN piln? apm?r?.

11 Kompetent? nodok?u administr?cija 1997. gada 3. septembra protokol? secin?ja, ka š? ?ka 50 % apm?r? tiek lietota *Medicom* vad?t?ju priv?taj?m vajadz?b?m un ka par šo lietošanu “no vi?iem ir [tikusi] piepras?ta samaksa nat?r?”. Uzskatot, ka var?ja tikt atskait?ta tikai puse no PVN summas par min?t?s ?kas b?v?šanu, nodok?u administr?cija pazi?oja *Medicom* l?mumu par t?s deklar?cij? attiec?b? uz 1997. gada otro ceturksni nepamatoti atskait?t? PVN piedzi?u.

12 V?l?k *Medicom* vad?t?ji atzina, ka 1997. un 1998. taks?cijas gados vi?i attiec?g?s ?kas divas trešda?as ir lietojuši priv?t?m vajadz?b?m. Šajos apst?k?os kompetent? nodok?u administr?cija 2000. gada 16. novembr? noraid?ja pieteikumu par PVN atskait?šanu attiec?b? uz 1996. gadu un 2001. gada 15. janv?r? pazi?oja *Medicom* jaunu l?mumu par nesamaks?t? nodok?a piedzi?u.

13 T? k? *Medicom* celt?s pras?bas par min?tajiem l?mumiem pirmaj? instanc? tika noraid?tas, t? iesniedza apel?cijas s?dz?bu *Cour d'appel de Liège* [Lj?žas Apel?cijas ties?]. Š? tiesa ar 2006. gada 24. marta spriedumu str?d?gos l?mumus atc?la, piem?rojot t?s izskat?maj? liet? Sest?s direkt?vas interpret?ciju, ko Tiesa ir sniegusi sav? 2003. gada 8. maija spriedum? liet? C-269/00 *Seeling* (*Recueil*, I-4101. lpp.).

Lieta C-211/11

14 Attiec?b? uz lietu C-211/11 no iesniedz?jtiesas nol?muma izriet, ka *MPA* ir sabiedr?ba, kurai ir juridiskas personas statuss un kura maks? PVN par izbraukuma ?din?šanas pakalpojumiem un pie?emšanu organiz?šanu. 1991. gad? t?s uzdevum? tika uzb?v?ta ?ka, kur? t? veica savu saimniecisko darb?bu un kur? turkl?t dz?voja t?s vad?t?js ar ?imeni, nemaks?jot ?res maksu. Sav?s PVN deklar?cij?s *MPA* saist?b? ar š?s ?kas b?v?šanas un apsaimniekošanas izmaks?m ir atskait?jusi PVN piln? apm?r?.

15 Uzskatot, ka PVN var?ja tikt atskait?ts tikai da??ji, jo da?a ?kas bija paredz?ta vad?t?ja izmitin?šanai, kompetent? nodok?u administr?cija 1995. gada 6. novembr? pie??ma l?mumu par nesamaks?t? nodok?a piedzi?u no *MPA*.

16 Pirm?s instances tiesa, kur? *MPA* bija c?lusi pras?bu par min?to l?mumu, šo pras?bu apmierin?ja. Apel?cijas s?dz?bu, ko par pirm?s instances tiesas nol?mumu bija iesniegusi kompetent? nodok?u administr?cija, *Cour d'appel de Bruxelles* [Briseles Apel?cijas tiesa] ar 2006. gada 4. janv?ra spriedumu noraid?ja, k? pamatojumu minot it ?paši to, ka ?kas da?a, ko vad?t?js lietoja dz?vošanai, tika nodota vi?a r?c?b? bez maksas galvenok?rt t?d??, lai nodok?a maks?t?js šo ?ku var?tu izmantot savai ar nodokli apliekamajai saimnieciskajai darb?bai, un š? ?kas da?a l?dz ar to var tikt uzskat?ta par ražošanas l?dzekli, par kura b?v?šanu, uztur?šanu, remontu un uzlabošanu ir atskait?ms PVN.

17 Ab?s liet?s kompetent? nodok?u administr?cija iesniedza kas?cijas s?dz?bas, apgalvojot it ?paši vispirms, ka iepriekš min?tais spriedums liet? *Seeling* nav attiecin?ms uz t?dam situ?cij?m k? t?s, kuras bija šo lietu pamat?. Turkl?t esot j?pie?em, ka ?kas da?as nodošana sabiedr?bas vad?t?ja r?c?b? priv?taj?m vajadz?b?m ien?kuma nodok?a apr??ina nol?k? ir samaksa nat?r?, un t?d?j?di to nevarot uzskat?t par nodošanu r?c?b? “bez maksas” vai situ?ciju, kur? past?v “?res maksas neesam?ba”. Visbeidzot tieš? un nepastarpin?t? saikne, kam saska?? ar Sest?s direkt?vas 17. panta 2. un 5. punktu ir j?past?v starp s?kotn?jo dar?jumu un ar nodokli apliekamo dar?jumu, lai b?tu atskait?ms priekšnodoklis, neesot atkar?ga no nodok?a maks?t?ja m?r?a un šaj? gad?jum? nepast?vot. Turkl?t nodok?a maks?t?jam esot j?pier?da, ka tam ir ties?bas uz nodok?a atskait?šanu. Tom?r š?ds pier?d?jums neesot ticis sniegts.

18 Š?dos apst?k?os *Cour de cassation* [Kas?cijas tiesa] nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot

Tiesai šāds prejudiciāls jautājums, kuri abas lietas C-210/11 un C-211/11 ir formulēti identiski:

“1) Vai Sestās direktivas 6. panta [2. punkta pirmās daļas] a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz uzskatīt sabiedrības, kura ir nodokļa maksātāja un kurai ir juridiskas personas statuss, pašum esošas un tādējādi pilnībā tās uzņēmējdarbābai paredzētas visas tās daļas lietošanu šīs sabiedrības vadītāju, valdes locekļu vai biedru un viņu īmeņu privtajām vajadzībām par pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvota no nodokļa – kā nekustamā pašuma iznomāšanu un izīrēšanu minētā 13. panta B daļas b) punkta izpratnē – gadījumā, ja kā atlīdzība par šādu lietošanu nav noteikta nekāda res maksa naudā, bet par atlīdzību tiek pieņemta samaksa natūrā, kuru apliek ar ienākuma nodokli, ko piemēro vadītājiem, un tādēļ šā lietošana nodokļu aprēķinā nolūkā tiek uzskatīta par daļu no atlīdzības par vadītāju, valdes locekļu vai sabiedrības biedru veikto darbu?

2) Vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka [šīs] atbrīvojums no nodokļa minējais gadījums ir piemērojams, ja sabiedrība nepierda, ka pastāv obligāta saikne starp saimnieciskās darbības veikšanu un visas tās daļas nodošanu vadītāju, valdes locekļu vai sabiedrības biedru rīcībā, un vai šāds gadījums pietiek ar to, ka pastāv netieša saikne?”

19 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 28. jūnija rīkojumu lietas C-210/11 un C-211/11 rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī galīgā sprieduma taisīšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

20 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Sestās direktivas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz juridiskai personai piederība nekustamā pašuma daļas nodošanu šīs juridiskās personas vadītāja rīcībā privtajām vajadzībām, neparedzot pieprasīt no attiecīgajām personām kā atlīdzību par šīs tās lietošanu res maksu naudā, uzskatīt par tās izīrēšanu, kas atbrīvota no nodokļa, šīs direktivas izpratnē, un vai šajā ziņā var būt nozīme faktam, ka šāda nodošana rīcībā, ņemot vērā valsts tiesisko regulējumu attiecībā uz ienākuma nodokli, tiek uzskatīta par samaksu natūrā, kas izriet no tā, ka attiecīgās personas pilda savu statutos vai darba līgumā noteikto uzdevumu.

21 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Sestās direktivas piemērošanas nolūkā nodokļa maksātājam ir iespēja izvēlēties, vai iekāut sava uzņēmuma aktīvos pašumu vai tādā, kas ir paredzēts viņa privtajai lietošanai, vai to nedarīt (skat. it īpaši 1995. gada 4. oktobra spriedumu lietā C-291/92 *Armbrrecht, Recueil*, I-2775. lpp., 20. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Seeling*, 40. punkts).

22 Ja nodokļa maksātājs izvēlas uzskatīt ražošanas līdzekļus, kuri tiek vienlaicīgi lietoti profesionālos un privtos nolūkos, par uzņēmuma pašumu, par šā ražošanas līdzekļa iegādi kā priekšnodoklis maksājams PVN principā ir pilnā apmērā un nekavējoties atskaitāms (skat. it īpaši 1991. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-97/90 *Lennartz, Recueil*, I-3795. lpp., 26. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Seeling*, 41. punkts).

23 No Sestās direktivas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta un 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka, ja par uzņēmējdarbābai paredzētu pašumu priekšnodokļa samaksātais PVN ir pilnīgi vai daļēji atskaitāms, tādā lietošana nodokļa maksātāja vai tās personāla privtajām vajadzībām citiem mērķiem, nevis tādā uzņēmējdarbābai tiek uzskatīta par pakalpojumu sniegšanu par samaksu un tiek aplikta ar nodokli, pamatojoties uz minētā pakalpojuma sniegšanas izmaksu summu (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Lennartz*, 26.

punkts, un liet? *Seeling*, 42. punkts).

24 Līdz ar to nodokļa maksājums, kurš izvēlas ņemt pilnībā paredzēt savai uzņēmējdarbībai un kurš vēlāk lieto šīs maksas daļu savam vai sava personāla privtajam vajadzībām, ir, pirmkārt, tiesības atskaitīt saistībā ar visām minētās maksas būvpatēriņa izmaksām priekšnodokļa samaksāto PVN un, otrkārt, atbilstošs pienākums maksāt PVN par šīs privtās lietošanas izmaksu summu.

25 Kas attiecas uz Sestās direktivas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta un 13. panta B daļas b) punkta kopīgu piemērošanu gadījumā, kad nodokļa maksātājs tādās maksas daļās, kas ir pilnībā paredzētas uzņēmējdarbībai, lieto savam vai sava personāla privtajam vajadzībām, Tiesa ir atzinusi, ka šīs tiesību normas nepieļauj tādus valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, kaut gan nav izpildīti nekustamā pašuma iznomāšanas vai izīrēšanas nosacījumi šā 13. panta B daļas b) punkta izpratnē, tas, ka nodokļa maksātāja – juridiskas personas – darbinieki privtajam vajadzībām lieto daļu maksas, kuru ir uzbūvējis vai saskaņā ar kuru nekustamā pašuma lieto tiesību ir ieguvis šis nodokļa maksātājs, ja par šo pašumu samaksātais priekšnodoklis ir atskaitāms, saskaņā ar pārdoto minēto tiesību normu tiek uzskatīts par pakalpojuma sniegšanu, kas atbrīvota no PVN (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu liet? *Seeling*, 56. punkts, un 2012. gada 29. marta spriedumu liet? C-436/10 *BLM*, 31. punkts).

26 Tādējādi nekustamā pašuma izīrēšanai Sestās direktivas 13. panta B daļas b) punkta izpratnē ir nepieciešams, lai būtu izpildīti visi šim darījumam raksturīgie nosacījumi, proti, lai nekustamā pašuma pašnieks būtu par res maksu uz norunātu laiku nodevis rīcībam tiesības lietot savu pašumu un liegt to citām personām (2001. gada 9. oktobra spriedumi liet? C-409/98 *Mirror Group, Recueil*, I-7175. lpp., 31. punkts, un liet? C-108/99 *Cantor Fitzgerald International, Recueil*, I-7257. lpp., 21. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums liet? *Seeling*, 49. punkts).

27 Faktiski Sestās direktivas 13. panta B daļas b) punkts ir ietverta atkāpe no vispārīgā principa, saskaņā ar kuru PVN tiek iekasēts par katru nodokļa maksātāja par samaksu sniegtu pakalpojumu, un tādējādi šīs tiesību normas formulējums ir jāinterpretē šauri. Ja nav izpildīti kāds no iepriekšējā punkta minētajiem nosacījumiem, šīs tiesību norma nevar tikt piemērota pēc analoģijas, jo uzņēmumam piešķirta pašuma lietošana privtā nolūkā dzīvošanai no galapatēriņa viedokļa visvairāk līdzinās izīrēšanai šīs tiesību normas izpratnē (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu liet? *Seeling*, 44. un 45. punkts).

28 Attiecībā konkrēti uz nosacījumu par res maksas samaksu un neapšaubot judikatūru, saskaņā ar kuru jādziens "pakalpojumu sniegšanā par atlīdzību" Sestās direktivas 2. panta 1. punkta izpratnē norāda uz tiešas saiknes pastāvēšanu starp sniegto pakalpojumu un saņemto samaksu (skat. it īpaši 2010. gada 29. jūlija spriedumu liet? C-40/09 *Astra Zeneca UK*, Krājums, I-7505. lpp., 27. punkts), pietiek konstatēt, ka šādas samaksas neesamību nevar kompensēt apstākļi, ka ienākuma nodokļa aprēķinā nolūkā tiek uzskatīts, ka šīs uzņēmējdarbības paredzētā nekustamā pašuma lietošana privtā nolūkā ir kvantitatīvi nosakāma samaksa natūrā un tādā kaut kādā ziņā – atalgojuma dāva, no kuras attiecīgā persona it kā ir atteikusies, atļūdzinot attiecīgā nekustamā pašuma nodošanu tās rīcībā.

29 Faktiski, kā Tiesa jau ir atzinusi iepriekš minēto sprieduma liet? *Seeling* 45. punktā, vispirms ir jānorāda, ka Sestās direktivas 13. panta B daļas b) punktu nevar, kā ierosina Beļģijas valdība, piemērot pēc analoģijas, pielūdzinot samaksu natūrā, kas ir novērtēta maksājuma ienākuma nodokļa aprēķinā nolūkā, res maksai.

30 Turpinājumā ir jāatzīst, ka tādās situācijās kā tās, uz kurām attiecas pamatlietas, prettā tam, ko apgalvo Beļģijas valdība, nevar tikt salūdzinātas ar attiecīgajiem faktiem, kuri bija pamatā iepriekš minētajam spriedumam liet? *Astra Zeneca UK*. Faktiski, kā izriet no tās 29.–31. punkta, šajā lietā tika konstatēts, ka pastāvēja tieša saikne starp attiecīgajiem

mazumtirdzniecības kuponiem, ko Astra Zeneca izsniedza saviem darbiniekiem, un konkrēto atalgojuma daļu naudā, no kuras darbiniekiem bija tieši jāatsakās, atļaujot šo pakalpojuma sniegšanu. Taču pamatlietās nešķīst un nav arī konstatāts, ka vadītāji būtu pierādījuši algas samazinājumu apmērā, kas atbilst attiecīgās pakalpojuma nodošanai viņu rīcībā, ne arī ir droši zināms, ka minēto vadītāju veikta darba daļa varētu tikt uzskatīta par atļautu par pakalpojuma nodošanu viņu rīcībā (pēc analoģijas skat. 1997. gada 16. oktobra spriedumu lietā C-258/95 *Fillibeck, Recueil*, I-5577. lpp., 15. un 16. punkts).

31 Visbeidzot no iepriekš minētā sprieduma lietā *BLM* 15. punkta izriet, ka Tiesai bija zināms, ka atbilstoši valsts tiesību aktam, kas attiecās uz lietu, kas bija pamatā šim spriedumam un kas turklāt ir tas pats, kurš attiecas uz pamatlietu, pašuma, kas bija nodots kāda sabiedrības *BLM SA* valdes locekļa rīcībā, nepieprasot pildītājam minētajam maksāt res maksu, lietošana privātos nolūkos dzīvotājiem fizisko personu ienākuma nodokļa aprēķinā nolūkā tiek pielīdzināta samaksai natūrā, kura tiek aprēķināta paušlī. Taču šis pielīdzinājums, kas nav ticis pārņemts minētā sprieduma 23.–30. punktā, acīmredzami nav ietekmējis Tiesas sniegto interpretāciju.

32 Šādu interpretāciju nevar ietekmēt fakts, ka Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā *BLM* 32. punktā ir atzinusi, ka iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai tādā situācijā kā tādā, kas attiecās uz lietu, kura bija pamatā šim spriedumam, var uzskatīt, ka ir notikusi nekustamā pašuma izīrēšana Sestās direktivas 13. panta B daļas b) punkta izpratnē.

33 Faktiski ir skaidrs, ka valsts tiesu, kuras vienīgās ir kompetentas novērtēt faktus, uzdevums ir, ņemot vērā katra atsevišķā gadījuma apstākļus, noteikt attiecīgā darījuma būtiskās pazīmes, lai veiktu tās kvalificāciju, ņemot vērā Sesto direktīvu (šajā ziņā skat. 2001. gada 27. oktobra spriedumu lietā C-530/09 *Inter-Mark Group*, Krājums, I-10675. lpp., 32. punkts). Līdz ar to, tādā kā Tiesai nebija pienākuma atrisināt pamatlīdību, pildītājam minētā atstāja to iesniedzējtiesas ziņā, ņemot vērā apstākli, ka bija pieļaujams, ka varēja pastāvēt tādā citi pierādījumi, kas nebija ietverti Tiesai iesniegtajos lietās materiālos, ar kuriem varēja pierādīt, ka šajā lietā bija izpildīti visi nekustamā pašuma izīrēšanai Sestās direktivas 13. panta B daļas b) punkta izpratnē raksturīgie nosacījumi.

34 ņemot vērā šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktivas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz juridiskai personai piederoša nekustamā pašuma daļas nodošanu šīs juridiskās personas vadītāja rīcībā privātajam vajadzībām, neparedzot pieprasīt no attiecīgajām personām kā atļautu par šīs pakalpojuma lietošanu res maksu naudā, uzskatīt par pakalpojuma izīrēšanu, kas atbrīvota no nodokļa, šīs direktivas izpratnē, un faktam, ka šāda nodošana rīcībā, ņemot vērā valsts tiesisko regulējumu attiecībā uz ienākuma nodokli, tiek uzskatīta par samaksu natūrā, kas izriet no tā, ka attiecīgās personas pilda savu statūtos vai darba līgumā noteikto uzdevumu, šajā ziņā nav nozīmes.

Par otro jautājumu

35 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Sestās direktivas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā tādā, uz kurām attiecas pamatlīdības, apstākļi, ka pilnībā uzņēmējdarbābai paredzētas visas pakalpojums vai tās daļas nodošana šā uzņēmuma vadītāju, valdes locekļu vai sabiedrības biedru rīcībā ir vai nav tieši saistīta ar uzņēmējdarbības veikšanu, ir nozīme, nosakot, vai uz šo nodošanu rīcībā attiecas otrajā no šīm tiesību normām paredzētais atbrīvojums no nodokļa.

36 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka tas, ka nodokļa maksātājs, kas rīkojas šajā statusā, iegādājas ražošanas līdzekļi, nosaka PVN sistēmas un tādējādi nodokļa

atskait?šanas meh?nisma piem?rošanu. [Ražošanas] l?dzek?a lietošana vai paredz?t? lietošana nosaka tikai s?kotn?j?s atskait?šanas, uz kuru nodok?a maks?t?jam ir ties?bas saska?? ar Sest?s direkt?vas 17. pantu, un iesp?jamo korekciju apjomu n?kamajos laikposmos (iepriekš min?tais spriedums liet? *Lennartz*, 15. punkts). Savuk?rt, ja nodok?a maks?t?js ieg?d?jas preci tikai sav?m priv?taj?m vajadz?b?m, tas r?kojas k? priv?tpersona, nevis k? nodok?a maks?t?js š?s direkt?vas izpratn? (1992. gada 6. maija spriedums liet? *C-20/91 de Jong, Recueil*, I-2847. lpp., 17. punkts).

37 Turkl?t, k? izriet no š?s sprieduma 21. un 24. pant? min?t?s judikat?ras, nodok?a maks?t?jam, kurš izv?las ?ku piln?b? paredz?t savai uz??m?jdarb?bai un kurš v?l?k lieto š?s ?kas da?u sav?m vai sava person?la priv?taj?m vajadz?b?m, ir, pirmk?rt, ties?bas atskait?t saist?b? ar vis?m min?t?s ?kas b?v?šanas izmaks?m priekšnodokl? samaks?to PVN un, otrk?rt, atbilstošs pien?kums maks?t PVN par š?s priv?t?s lietošanas izmaksu summu.

38 Pret?ji tam, ko, š?iet, v?las apgalvot Be??ijas vald?ba, nodok?a maks?t?jam š?d? situ?cij? nav pien?kuma pier?d?t, ka piln?b? uz??m?jdarb?bai paredz?t? visa ?ka vai t?s da?a š? uz??muma vad?t?ju, valdes locek?u vai sabiedr?bas biedru r?c?b? ir tikusi nodota "ar nodokli apliekamiem dar?jumiem" Sest?s direkt?vas 17. panta 2. punkta izpratn?.

39 Faktiski, ja nodok?a maks?t?js ir izv?l?jies ?ku piln?b? paredz?t savai uz??m?jdarb?bai, tas var, k? izriet no Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta [pirm?s da?as] b) punkta, to lietot citiem m?r?iem, nevis savas uz??m?jdarb?bas vajadz?b?m un tam var neb?t oblig?ti j?pier?da, ka tas ?ku ir lietojis saviem ar nodokli apliekamajiem dar?jumiem. Nodok?a maks?t?jam t?tad nav j?pier?da tiešas un nepastarpin?tas saiknes past?v?šana starp attiec?g?s ?kas lietošanu priv?tos nol?kos un t? ar nodokli apliekamaj?m saimnieciskaj?m darb?b?m.

40 L?dz ar to uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) punkts un 13. panta B da?as b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?d?s situ?cij?s k? t?s, uz kur?m attiecas pamatlietas, apst?klis, ka piln?b? uz??m?jdarb?bai paredz?tas visas ?kas vai t?s da?as nodošana š? uz??muma vad?t?ju, valdes locek?u vai sabiedr?bas biedru r?c?b? ir vai nav tieši saist?ta ar uz??m?jdarb?bas veikšanu, nav noz?mes, nosakot, vai uz šo nodošanu r?c?b? attiecas otraj? no š?m ties?bu norm?m paredz?tais atbr?vojums no nodok?a.

Par ties?šan?s izdevumiem

41 Attiec?b? uz lietas dal?bniekiem š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (sest? pal?ta) nospriež:

1) **Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma, kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes 1995. gada 10. apr??a Direkt?vu 95/7/EK, 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) punkts un 13. panta B da?as b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie liedz juridiskai personai piederōša nekustam? ?pašuma da?as nodošanu š?s juridisk?s personas vad?t?ja r?c?b? priv?taj?m vajadz?b?m, neparedzot piepras?t no attiec?gaj?m person?m k? atl?dz?bu par š?s ?kas lietošanu ?res maksu naud?, uzskat?t par ?kas iz?r?šanu, kas atbr?vota no nodok?a, š?s direkt?vas izpratn?, un faktam, ka š?da nodošana r?c?b?, ?emot v?r? valsts tiesisko regul?jumu attiec?b? uz ien?kuma nodokli, tiek uzskat?ta par samaksu nat?r?, kas izriet no t?, ka attiec?g?s personas pilda savu stat?tos vai darba l?gum? noteikto uzdevumu, šaj? zi?? nav noz?mes;**

2) Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/7, 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās situācijās k? tās, uz kurām attiecas pamatlīetas, apstāklim, ka pilnībā uzņēmējdarbābai paredzētas visas tās daļas nodošana š? uzņēmuma vadītāju, valdes locekļu vai sabiedrības biedru rīcībā ir vai nav tieši saistīta ar uzņēmējdarbības veikšanu, nav nozīmes, nosakot, vai uz šo nodošanu rīcībā attiecas otrajā no šīm tiesību normām paredzētais atbrīvojums no nodokļa.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.